

Írta:

2012. március 24. szombat, 07:24

Az ma már csak érdekesség, hogy Gulyás Dénes (képünkön) operaénekes eredeti szakmája géplakatos volt. Mert évtizedek óta énekel, tanít, vagyis a zenével foglalkozik. Miközben azért irányítói feladatokat is ellát, hiszen a Pécsi Nemzeti Színházban, az operatagozat vezetője. Emellett országgyűlési képviselőként is tevékenykedik.

– Kisgyermekként valaha a nagyapámnál voltam vendégségben. Az „öreg” kádármesterként dolgozott – idézte fel a múltat Gulyás Dénes operaénekes. – Szeretett dalolni a nagypapa, egyszer pedig nekem is adott egy feladatot. A kedvenc nótáját hallás után kellett visszaénekelnem neki. Kisfiúként, persze „cérnahangon”, ám sikerült hibátlanul a dolog. Akkor figyelt fel rám a nagyapám, a fűrészbak mellett.

– Rossz tréfaként mondhatnánk, onnan már egyenes út vezethetett az iparba, a fémek világába.

– Ebből csak annyi volt törvényszerű, hogy rossz általános iskolai bizonyítvánnyal nem mehettem gimnáziumba. Így kötöttem ki egy budapesti iparitanuló-intézetben, ahol a képzés

gyakorlati részét az óbudai Hajógyárban töltöttem el. Amiből csupán annyi maradt meg, hogy megszoktam a korai kelést, meg a kétkezi munkát, amitől évtizedek elteltével sem viszolygok. Más kérdés, hogy estin leérettségiztem, azután továbbtanultam. Mert azért a muzsika mindennél fontosabb volt számomra. A Honvéd Művészegyüttesében rögtön szólista lettem, a lehető legfiatalabban.

- Nem riogatva, rémeket sem látva, egy énekes akár el is veszítheti legnagyobb kincsét, a hangját.
- Mindez így van, bár ettől nem rettegettem soha, miképpen napjainkban sem félek tőle. Ha holnaptól nem jönne ki tiszta hang a torkomon, akkor is megtalálnám a helyemet az életben. Keresnék új célokat, kihívásokat. Szerencsére van mire visszaemlékezni, a színpadok világából is.

Gulyás Dénes szerint a múltból következhet az opera szép jövője

- Önnön pályáját egy kissé most háttérbe szorítva, essen szó a pécsi operáról is. Annak van jövője?
- Fényes a múlt, bár remélem, az elkövetkezőkben még fejlődni is tudunk. A magánénekesek számát szeretném bővíteni. A kórusban is lehetnének többen. A zenét a Pannon Filharmonikusok adják, akik ebben nem magyar, hanem

európai szinten állnak, de inkább a világ élvonalába sorolnám őket. Mégis jobb lenne, ha létezne saját zenekara a társulatnak, bár ez jelenleg rendkívül nehéznek tűnik.

– Gondok ide, vagy oda, mindig előrukkolnak valami olyannal, ami után a zeneszeretők örömmel állapíthatják meg, érdemes figyelni a hangszerek játékát, az énekesek dalolását.

– Mégsem ülhetünk a babérjainkon! Olyan népszerűsítő zenei programokat szervezünk, amikkel még több emberhez, felnőtthöz, fiatalhoz, gyermekhez juthatunk el. Nem csak a saját falaink között, de kimozdulva onnan, akár a megye településeire, netán messzebbre szintén elérhetünk. Azt szeretném, ha nem csak a pécsiek kiváltsága lenne, hogy minket hallgasson, élvezze azt, amit nyújtani tudunk.

Arra méltóak lemaradtak díjakról

Először úgy volt, hogy mond neveket, aztán inkább eltekintett tőle Gulyás Dénes. Szerinte ugyanis olyanok is kaptak komoly állami, illetve magánkitüntetések az utóbbi évtizedekben, akik arra talán nem teljes egészében szolgáltak rá. Miközben világhírű operaénekesek és a komoly művészetek jelesei, azok, akik már régen megérdemelnék, nem vehettek át kiemelkedő elismeréseket. De az operaigazgató emiatt csak egy pillanatra emelte meg az amúgy ismert hangját. Igaz, nem énekelt, csupán erősebben szólva panaszkodott, bár inkább csupán morgolódott. Nyilván érdekes lett volna, ha kimondja, kikre is gondolt. Ha másért nem, hát azért, mert hatalmas galiba nyilván kerekedett volna belőle. Ráadásul műfajok ütközése mellett védhette volna mindenki a mundér becsületét. Mert

Írta:

2012. március 24. szombat, 07:24

---

természetesen a direktor úrnak a klasszikus értékek képviselői mellett jutott volna főszerep.